

Sygn. akt II KK 334/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Rafał Małarski (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Ewa Oziębła

w sprawie **D. C.**

skazanego z art. 87 § 1a k.w., art. 270 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 22 stycznia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W. z dnia 18 lipca 2014 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy w części dotyczącej
orzeczenia o karze ograniczenia wolności za wykroczenie (pkt I)
oraz zaliczenia na jej poczet okresu zatrzymania (pkt IV) i
przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy, wyrokiem nakazowym z 18 lipca 2014 r., orzekł wobec D. C.: za wykroczenie z art. 87 § 1a k.w. popełnione 8 października 2013 r. karę ograniczenia wolności, na poczet której zaliczył okres zatrzymania sprawcy w dniu 8 października 2013 r., oraz zakaz prowadzenia rowerów na rok, natomiast za

występek z art. 270 § 1 k.k. karę 3 miesięcy ograniczenia, na poczet której zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w dnach 9 i 10 października 2013 r., i przepadek dowodów rzeczowych. Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 2 sierpnia 2014 r.

Kasację od wskazanego wyroku nakazowego na korzyść ukaranego w części dotyczącej orzeczeń o karze ograniczenia wolności wymierzonej za wykroczenie i o zaliczeniu na jej poczet okresu zatrzymania oskarżonego złożył, w trybie art. 110 § 1 k.p.s.w., Prokurator Generalny. Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 87 § 1a k.w., polegające na wymierzaniu na podstawie tego przepisu kary ograniczenia wolności, mimo że wykroczenie to zagrożone jest karą aresztu albo grzywny nie niższej niż 50 zł, wniósł o uchylenie wyroku nakazowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi właściwemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługiwała w całości na uwzględnienie na posiedzeniu bez udziału stron jako oczywiście zasadna (art. 112 k.p.s.w., w zw. z art. 535 § 5 k.p.k.).

Już samo zestawienie sankcji przewidzianej w art. 87 § 1a k.w. (areszt albo grzywna nie niższa niż 50 zł) z karą wymierzoną sprawcy, a więc karą ograniczenia wolności, ukazuje w sposób ewidentny zasadność podniesionego w kasacji zarzutu.

Sąd Najwyższy uchylił jedynie część wyroku nakazowego zaskarżoną przez Prokuratora Generalnego. Skarżący nie zakwestionował bowiem orzeczenia o środku karnym, a zatem instancji kasacyjnej nie wolno było, ze względu na granice określone w art. 536 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.s.w., ingerować w ten fragment zaskarżonego orzeczenia (zob. wyrok SN z 30 stycznia 2014 r., II KK 347/13, LEX 1427464).

Dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części wyroku (art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.s.w.). Warto na koniec wskazać, że przy ponownym rozpoznawaniu sprawy, z uwagi na upływ określonego w art. 110 § 2 k.p.s.w. terminu, dopuszczalne będzie wymierzenie sprawcy jedynie kary łagodniejszej od kary ograniczenia wolności.

